

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Budínem v právní věci žalobce :
Mgr. Magdalena Gebauerová, IČ 66243483, Dolní náměstí 117/3, 746 01 Opava proti
žalovanému: **Moravskoslezská správa nemovitostí, s.r.o.**, „v likvidaci“ IČ 26810191,
Kotkova 192/2, 703 00 Ostrava – Vítkovice, o určení neúčinnosti právního úkonu

t a k t o :

- I. Určuje se, že kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem, společností TOK , s.r.o., IČ 42865531, jako prodávající a společností Moravskoslezská správa nemovitostí, s.r.o. IČ 26810191 jako kupující , které byly vyúčtovány fakturami č. 1010008 na částku 72.728,- Kč vč. DPH ze dne 26.2.2010 a č. 1010004 na částku 34.801,20 Kč vč. DPH ze dne 5.2.2010, **jsou neúčinnými právními úkony.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku 539.003,77 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal 4.2.2011 žalobní návrh na určení neúčinnosti právního úkonu dlužníka. Tento soud ve znění připuštěné změny dle usnesení 36 ICm 242/2011-31 projednal.
Žalobce v návrhu uvedl, že dlužník jako prodávající uzavřel se společností Moravskoslezská správa nemovitostí, s.r.o. IČ 26810191 jako kupujícím kupní smlouvy, kterými mu prodal kovové profily. Smlouvy byly vyúčtovány fakturami č. 1010008 na částku 72.728,- Kč vč.

DPH ze dne 26.2.2010 a č. 1010004 na částku 34.801,20 Kč vč. DPH ze dne 5.2.2010. Tyto smlouvy jsou dle žalobce s ohledem na rozpor s ust. § 111 IZ neúčinným právním úkonem.

Žalobce uvádí, že s poukazem na výpočet dle článku IV. podání z 30.9.2013 má za oprávněný uplatněný nárok spočívající v rozdílu částky dosažené prodejem kovových profilů žalovanému a částkou, která by dle názoru žalobce byla přiměřenou cenou za toto zboží.

Státní zástupce účastný v řízení uvedl, že akceptuje formální stránku podané žaloby. Poukázal však na skutečnost, že v údajích týkajících se hodnoty kovových profilů tvořících předmět prodeje úpadce a údaje o ceně, za kterou byly tyto profily úpadcem nakoupeny, jsou ve zjevném nepoměru. Je dle něj otázkou, zda takovýto rozdíl v ceně nemá být podroben posouzení učiněnému na základě vyžádání si širšího spektra nabídky cen obdobného zboží v předmětném období.

Soud provedl dokazování, s těmito závěry:

- Z faktury č. dodávky 1010008 vydané společností TOK, s.r.o., kupní smlouvy 10.004.K z 26.2.2010 a části soupisu vydaných faktur z 17.1.2011 vzal soud za prokázané žalobou tvrzené uzavření kupních smluv v rozsahu tvrzeném žalobou.
- Z insolvenčního spisu zjistil, že insolvenční návrh byl podán 6.1.2010, rozhodnutím o úpadku byla insolvenčním správcem ustanovena Mgr. Magdalena Gebauerová, tato funkci vykonává doposud; řízení je řešeno konkursem
- Ze stavebního rozpočtu – ceny za hutní materiál z ceníku stavebních prací Nakladatelství Verlag Dashöfer, odkazu na Rochla Milan, stavební tabulky byly zjištěny ceny uváděné za takovýto materiál ve stavebnictví v době uzavřené smlouvy. Soud důkazy přijímá jako informaci o tržních cenách prodávaných profilů v předmětné době.
- Z nákupního ceníku druhotných surovin platného od 1.2.2010 byla zjištěna cena za 1 kg šrotu, do něž svým profilem spadají i hutní výrobky tvořící předmět prodeje, a to v hodnotě 3,30 Kč/kg.

Státní zástupce po provedeném dokazování uvedl, že se ztotožňuje se závěry prezentovanými žalobcem. Má zato, že bylo prokázáno nakládání dlužníka s majetkem nad rámec běžného hospodaření, přičemž rozsah žalované částky může v mezích důkazních zjištění odpovídat žalobnímu návrhu insolvenční správkyně.

Insolvenční soud po skutkové a právní stránce dospěl v řízení k těmto závěrům :

Dlužník po zahájení insolvenčního řízení provedl rozsáhlou dispozici se svým majetkem, kterou soud hodnotí jako nakládání s majetkem v rozporu s ust. § 111 IZ, když došlo k jeho nikoliv zanedbatelnému zmenšení. Dle zjištění z dokazování došlo po podání insolvenčního návrhu k prodeji železných profilů z majetku dlužníka za cenu, která je nižší než cena železného šrotu v předmětném období. Nejednalo se o nutné úkony k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, když šlo o sjednání úplně nových smluvních vztahů dlužníkem. S ohledem na to soud návrhu v plném rozsahu co do určení neúčinnosti vyhověl a v návaznosti na to i zavázal žalovaného k vydání hodnoty neúčinně převedeného majetku, když s ohledem na odstup v čase a pasivitu žalovaného v řízení je nutno dovodit, že nelze

přistoupit k jeho navrácení. Výše přiznané částky pak odpovídá zjištění o hodnotě prodaných profilů za předpokladu přiměřeně ujednané ceny.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný procesní úspěch, soud by mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení neúspěšným žalovaným. Žalobce se však nároku na náhradu nákladů řízení vzdal, proto bylo rozhodnuto dle výroku II.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Ostravě dne 26.3.2015

Za správnost vyhotovení:
Monika Olíková

Mgr. Petr Budín , v.r.
samosoudce